

Seminariet avslutades med en paneldebatt med bland andra Nils-Olof Zethrin, Gunilla Stillström och Mattias Woxlin.

Peder Melander, länsmuseumet, hoppades att seminariet om mest Strömvalle ska leda till att Gävle kommun, länsmuseumet och länsstyrelse samt andra berörda träffas och inte enbart hörs som remissorgan.



Isaac Westergren och de som med förnyelse och framtid i sinnet skapade Strömvalle skulle inte känna igen sig. Kanske skulle de föreslå ett nybygge, men vara försiktig med läktaren!

Oavsett när, i vilken form och på vilken plats en ny idrottsarena blir förverkligad så måste ansvariga där skapa utrymmen och möjligheter att bevara och visa Gävles idrottshistoria, som numera tack vare debatten om

Strömvalle blivit erkänd som en väsentlig del av stadens kulturhistoria.

Från oväntat håll har man ju på senare tid visat ett nyvaket men glädjande engagemang för idrottens historia. Åtminstone om det gäller att rädda en idrottsläktare till eftervärlden.

BO NORDLUND

— Stockholm Stadion byggs INTE om! —

I mars presenterade Stockholms stad en utredning som tagit fram ett antal alternativa förslag till hur Stadion skulle kunna byggas om för att tillgodose Djurgården fotbolls behov av en modern arena.

Efter några veckors remisstid för att ge övriga berörda intressenter – bland andra friidrotten – möjlighet att yttra sig skulle beslut fattas redan före sommaren. Ganska snart kom emellertid besked från den politiska ledningen att beslutet i ärendet skjuts fram till början av hösten för att ge tid att studera förslagen och de synpunkter som remissrundan gett.

Friidrotten såg brister i utredningen

I sitt remissvar hade friidrotten bland annat konstaterat dels att utredningen haft felaktiga utgångspunkter vad gäller friidrottens krav och behov, dels att det i praktiken var omöjligt att med bevarande av Stadions byggnadsminneskyddade arkitektur skapa en funktionell arena i enlighet med fotbollens aktuella kriterier.

Den 2:a september kom också beskedet från idrottsborgarrådet i Stockholm Madeleine Sjöstedt att den politiska ledningen inte kommer att gå vidare med planerna på att bygga om Stockholms Stadion för Djurgården fotboll:

”Staden och Djurgården fotboll har studerat de olika förslagen och undersökt förutsättningarna för att skapa en

modern elitarena för fotboll på Stadion. Vad såväl Djurgården som staden har kommit fram till är dock att det inte är möjligt. Stadion är inte en fotbollsarena från början och hela konstruktionen är snart hundra år gammal. Det kommer aldrig att bli en förstklassig fotbollsarena.”

Det skrev idrottsborgarrådet Madeleine Sjöstedt på sin blogg.

En ny arena för Djurgården Fotboll?

Det fortsatta arbetet med att lösa Djurgårdens arenafråga går därför nu vidare med inriktningen att bygga en helt ny arena, medan Stadion alltså kommer att leva vidare som den hemvist för friidrotten lokalt, nationellt och internationellt Stockholm Stadion varit sedan OS 1912.

Positivt för svensk friidrott

Svenska Friidrottsförbundets ordförande Lennart Karlberg gläds förstas åt beslutet:

– Det är mycket positivt. Förutom att framtiden är säkrad för traditionella Stadionbegivenheter som DN Galan och Stockholm Marathon kan vi nu gå vidare med planerna för nya evenemang. Vi har sökt junior-VM om tre år – när Stadion fyller 100 – och Finnkampen är tillbaka på Stockholms Stadion om fyra år.

KAJ ANNEBRANT

Gästriklands förste idrottsinstruktör

När de solmättade Olympiska spelen i Stockholm 1912 avslutats och poängen för erövrade medaljer sammanräknats, visade det sig att Sverige blivit bästa nation. Till och med bättre än Förenta Staterna.

Det gällde nu att följa upp den storslagna framgången och på olika sätt stödja det i olympiska spelens efterdyningar alltmer växande intresset för idrott.



Edvard Österberg var ledare i OS i Antwerpen 1920.

Här står han tillsammans med Erik Almlöf, bronsmedaljör i tresteg (14,17 m), som håller i sin priskrans. (Arkiv Gävleborg)

Av naturliga skäl anordnades inga Olympiska spel 1916. Det första världskriget pågick ju för fullt. Men här hemma hade vi fred och Riksidrottsförbundet startade under 1916 i Stockholm en kvalificerad utbildning till idrottsinstruktör. Instruktörerna skulle sedan utplaceras på olika distrikt i landet. 1917 var så landets första åtta välkvalificerade idrottsinstruktörer mogna att påbörja sin verksamhet.

Delad instruktörstjänst i länet

Gästriklands och Hälsinglands idrottsförbund erbjöds att dela på en instruktörstjänst och tackade ja. Man förband sig därmed också att betala instruktörens arvode och pengar var det ont om. Vår idrottsinstruktör blev Edvard Österberg. Han hade med "synnerligen goda vitsord" genomgått instruktörskursen.

Österberg flyttade till Gävle och adjungerades omedelbart till styrelsen för Gästriklands Idrottsförbund. Han var född i Enköping 1888. Där han började idrotta i Enköpings AIF. Sedan bosatte han sig i Stockholm, där han representerade Fredrikshofs IF, bland annat som duktig spjutkastare. Men Edvard Österberg var också flitigt anlitad på många andra områden inom idrottslivet i huvudstaden.

Vid Stockholms Idrottsförbunds 25-årsjubileum hylades han "för de storartade insatser han gjort för idrotten i Stockholm". Från 1919 verkade dock Edvard Österberg uteslutande inom Gästrikland och utträttade enligt alla befintliga redogörelser och utlåtanden storverk.

Han hade mer än de flesta förmågan att rycka idrottsmännen med sig. Till detta bidrog inte enbart hans gedigna kunnande, entusiasm och beredvillighet, utan också i hög grad hans omvittnade kamratliga sätt och glada, öppna natur.

Hans årliga flersidiga redogörelser över idrottsinstruktörens utförda arbete och över tillståndet i distriktets idrottsliv är en sann fröjd att läsa. Att idrotten nu fått ett ordentligt fotfäste i vårt distrikt visas inte minst av det faktum att elva idrottsmän från Gävle tävlade i Antwerpen-OS 1920.

Edvard Österberg idrottsplatsexpert

Edvard Österberg var inte bara en skicklig tränare. Hans kunskaper inom idrotten sträckte sig mycket längre. Han anlätades bland annat som expert vid anläggandet av idrottsplatser. Han var således behjälplig med förslag till ritningar och kostnadsberäkningar vid byggandet av Sandvikens Nya Idrottsplats, invigd i september 1924 och döpt till Norra IP, då Jernvallen byggts 1937-1940 och blev den nya idrottsplatsen i Sandviken.

Vid omvandlingen av Strömdalens idrottsplats till Strömvallen, som invigdes 1923, var han till och med arbetsledare. Båda dessa idrottsplatsarbeten drevs till största



IFK Gävles segrande stafettlag på 4 x 400 meter vid DM på Strömdalen 1918 tillsammans med tränaren Edvard Österberg. Från vänster: Sven Krokström, Harald Stålhammar, Edvard, Niels Hildebrand och Hans Källberg.

Sven Krokström tävlade på 200 m och 400 meter vid OS i Antwerpen år 1920. (Arkiv Gävleborg)

delen som statliga nödhjälpsarbeten. Edvard hade också ett finger med i arbetet med Storviks idrottsplats.

Även det ett nödhjälpsarbete (efter första världskrigets slut).

Edvard var tydlig en mer betydelsefull person för Gävles och distriktets idrott än vad vi känt till. Jag hade inte hört hans namn förrän i år.

"Österberg har utfört ett litet storverk..."

Jag citerar ett utdrag ur en bok om idrott som jag ärvt:

"Möt världsrekorden 1906-1945".

Det är ett stycke ur en artikel om Strömvallens invigning 1923.

"Österberg har verkligen utfört ett litet storverk - han har ensam haft hand om den tekniska ledningen av allt som rört omläggningen av idrottsplatsen och tidvis arbetat både natt och dag. Överallt har Österbergs inlägg varit av avgörande natur, ingen detalj fick fullbordas innan Österbergs utlåtande var avgivet. Han hade gått och hoppats på rekordtangerande tider av Wide, Engdahl och Lundgren, men tyvärr dränkte söndagsnattens störtregn alla förhoppningar i den vägen."

Edvard Österbergs alltmer ökande åtaganden ökade ju i sin tur kostnaderna för instruktörsverksamheten. Man kunde dock inte tänka sig att vara förutan den ledande själen i distriktets idrottsliv, utan startade då bland annat insamlingar för att finansiera instruktörsverksamheten. Så här löstes t.ex. problemet för 1922/23 enligt årsberättelsehandlingarna:

Af fotbollsmatcher	2098:50
(en fotbollsturnering anordnades för ändamålet)	
af insamlingslistor	185:00
af Idrottsplatsstyrelsen	450:00
af Gestrikl. Fotbollsforbund	500:00
	2933:50

"Café Österberg" på Nygatan

Edvard Österberg bodde i Gävle på Nygatan 36 och familjen hade i samma hus ett mindre café, "Café Österberg", men det var svårt att få den verksamheten att löna sig.

1926 drabbades Edvard av strupcancer och den enda möjligheten för honom att överleva denna svåra sjukdom

ansågs vara en operation i Stockholm av specialisten professor Holmgren - en dyr operation som Edvard och hans familj ej hade råd med. Nu får vi se ett vackert exempel på vad idrottens kamratskap, när det är som bäst, kan åstadkomma.

Man blir rörd när man läser den varma, medkännande skrivelse, som Gästriklands Idrottsförbund skickar ut i mars 1927 till alla idrottsföreningar i distriktet med ett upprop till insamling för att hjälpa vännen Edvard att bekosta operationen. Och visst ställde man upp. Denna kraftiga hjälp gjorde att operationen kunde bli utförd.

1928 gjordes ånyo en insamling för att hjälpa familjen Österberg ekonomiskt under Edvards fortsatta sjukvård. Trots att han nästan helt mist sin talförmåga och för det mesta var bunden vid sjuksängen, kunde man ändå ibland se honom vandra omkring bland idrottsmännen på Strömvallen och nu med hjälp av penna och block undervisa och rätta till. Vid stadsloppet "Gefle runt" fick hans aldrig svikande intresse honom att en sista gång inspektera sina idrottspojkar genom ett bilfönster. Den 19 februari 1929 avled Edvard Österberg på Gefle lasarett endast 41 år gammal.

NILS FRÖLANDER

PS. Vad lägger vi för betydelse i epitetet idrottshjälte? Jag tycker att Edvard Österberg var en verklig idrottshjälte - så god som någon annan! DS.

Nisse tillägger...

Jag har varit hos Arkiv Gävleborg och blivit intresserad av åren då Edvard Österberg jobbade i vårt distrikt. Har även tittat på mikrofilm på biblioteket i lokala tidningar omkring OS 1920. Såg en bild på Gästriklands trupp till OS. Den innehåller idrottarna som ska delta och Isaac Westergren, Sveriges överledare, Edvard Österberg, ledare, och en massör, Åkerblom.

Österberg var tränare i Stockholm vid sammandragningen för hela svenska truppen, innan de reste till OS i Antwerpen. I ett brev från Riksidrottsförbundet till vårt distriktsförbund år 1918 framhålls dock att idrottsinstruktörerna vid tävlingarna inte får bli funktionärer eller ledare på grund av de stränga amatörlagarna.

Idrottsinstruktörerna var ju anställda med lön.

Sixten Jernbergs prissamling till Falun?

Sixten Jernberg, världens bäste skidåkare på 1950- och 1960-talet, och hans familj vill ha kvar Sixtens prissamling i Dalarna på en plats med långsiktig garanti, säkerhet, hög tillgänglighet - och rätt skötsel.

Sonen Edy, som företräder familjen, har inlett förhandlingar med Dalarnas Idrottsmuseum i Falun. Prissamlingen är mycket omfattande och upptar i dag en mycket stor del av Jernbergs hem i Limedsforsen.

Om Sixten Jernbergs prissamling ska rymmas och förevisas på ett tillfredsställande sätt hos idrottsmuseet krävs en del omdisponeringar av lokalerna eller en om- och tillbyggnad uppe i Lugnets skidstadion intill Svenska Skidförbundets lokaler.

Förbundet har informerats för att eventuellt hjälpa till med en utställning.

Zorn och idrotten är en utställning på Zornmuseet i Mora. Den invigdes 28:e november och kan ses till och med 14 mars 2010.

Dalarnas Idrottsmuseum öppnades 1994

Lokalerna tillkom genom ett avtal mellan Länsstyrelsen och Falu kommun. Ekonomin har i stort kommunen, Dalarnas Idrottsförbund och Dalarnas idrottshistoriska förening svarat för.

Men idrottsmuseet lever i en trängd situation. Lokalerna är alldeles för små, stödet minskar samtidigt som samlingarna hela tiden växer och intresset för idrottshistoria ökar.

År 1979 bildades Dalarnas idrottshistoriska förening för att samla, vårda och bevara minnet av landskapets rika idrottsliv. Gästriklandets Historiska Förening tillkom 1990 och har i verksamheten avstått från att ha ett museum utan istället satsat på att prissamlingar, Walter Nyströms (friidrott) och Arne Norrbacks (tyngdlyftning), kan ses i offentliga lokaler - som Folkets hus foajé och Jernvallens lokaler.

Vi finns från i år med i Göransson Arenas nya idrottsborg.

KAJ ANNEBRANT

Idrottshistoriska Riksförbundets årsmöte

Idrottshistoriska Riksförbundet, som bildades i Karlstad 2004 och fick ny ordförande, Erik Wiger från Järvsö, i Örebro 24 januari i år, höll 7 november extra årsmöte på Djurgården i Stockholm hos Riksidrottsmuseet.

Ett tjugotal företrädare för de omkring trettio medlemsorganisationerna deltog i mötet som främst omfattade genomgång av ordföranden Wigers förslag till nya stadgar för förbundet.

Beslut togs att räkenskapsåret omfattar kalenderår och avslutas 31 december. Årsmötet ska hållas senast 31 maj 2010. Minst två månader före årsmötet ska kallelse ha skickats med e-post till alla medlemsorganisationerna. Föredragningslista bör finnas med.

Verksamhets- och förvaltningsberättelser, revisorernas berättelse, verksamhetsplan med en budget samt styrelsens förslag och inkomna motioner, med styrelsens yttrande, ska ha sänts minst en månad före årsmötet.

Protokoll från årsmötet ska vara tillgängligt inom två månader efteråt.

Rolf Krohn, kassör i Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap, är nu kassör även i IHRF.

De övriga är förutom ordförande Erik Wiger: Rolf Hallgren, Örebro, Gösta Rörstrand, Olofström, Carl-Erik Johnsson, Marks IHS, och Gustaf Ahlbin, Helsingborg. De valdes 24 januari på två år.

Roger Gottfridsson, Malmö, är sammankallande, Karin Monsén, Trollhättan, och vår egen Kaj Annebrant är ledamöter i valberedningen på två år.

En arbetsgrupp: Erik Wiger, Rolf Hallgren, Carl-Erik Johnsson och Gustaf Ahlbin arbetar med att ta fram idéer hur förbundet ska få ännu bättre grund att verka med satsning på ny teknik, information via Internet och ökat samarbete med Riksidrottsförbundet.

Karl Örsan, chef för Riksidrottsmuseet, hälsade välkommen och sa:

– Jag ser extra årsmötet som ett första steg till fördjupat samarbete.

Olle Arvidsson, ordförande HIHS, valdes till mötesordförande och Tommy Wahlsten från Skövde, vice ordförande i Sveriges Olympiahistorikers Förening, till sekreterare. Efter ett konstruktivt heldagsmöte avslutade dagen ett kort besök hos "grannen" Polismuseet.

Medlemsavgiften i Idrottshistoriska Sällskapet är för närvarande 500 kronor och omfattar även år 2010. En förhoppning är att IHRF kan komma fram till än bättre kommunikation, främst genom en hemsida som kan länkas till medlemsorganisationernas egen hemsida.

KAJ ANNEBRANT

Egon minns det de flesta glömt

När Gästrikeidrottens Historiska Förening hittat en film på Centralarkivet i Sandviken från allsvenska fotbollsmatchen på Norra IP hösten 1939 mellan Sandvikens IF och Örgryte var Egon Sundberg, 98 år, blev rätt man att känna igen spelarna.

Han debuterar själv i allsvenskan hösten 1934 och spelar i det SIF, som 1935-1937 är fyra, trea och fyra i högsta serien och har publikrekordet 9 415 åskådare mot AIK på Norra IP.

Folkskolläraren och duktige filmaren Artur Åslund spelade in filmen i färg.

Egon kunde med hjälp av förstoringsglas snart få rätt namn på kompisarna.

Vår Lars-Vidar Ström gör nu en dvd av Åslunds film, och målet är att filmen ska kunna ses gratis på Göransson Arena jämte kortfilmer som visas i TV efter söndagarss Sportspegeln.

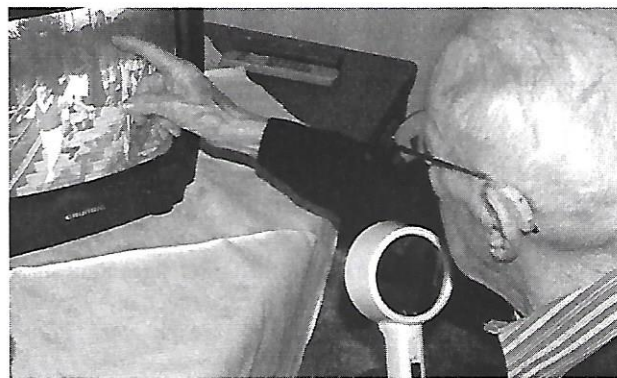
Göransson Arena har med hjälp av GHF tillgång till fyrahundra kortfilmer och ett antal av filmer vi låtit spela in från 1991, när Sandvikens AIK fyller 90 år och firandet i Folkets hus.

Egon Sundberg växte upp i Ockelbo och var som många pojkar idrottsintresserad. Han fick en fotboll gjord av en grisblåsa, morfars gåva, och spelade som 17-åring i Ockelbo IF A-lag.

Hans dröm var dock att bli musiker.

Han börjar spela piano som åttaåring, rekommenderas i 15-årsåldern att försöka bli elev hos Musikaliska Akademin i Stockholm, men ingen elevplats fanns. Han får rådet att söka få en plats i Sydtysskland, men det har familjen inte råd med.

Ett jobb på Kopparfors kontor känns också säkrare.



Egon är mycket ung stumfilmsmusiker och bildar också Egon Sundbergs orkester.

Midsommardagen 1934 ligger han på en badstrand, när han känner en dunk på ryggen. Det visar sig var Sandvikens IF:s lagledare John Kling som vill ha med Egon i träningsmatcher.

I augusti spelar Egon sin första allsvenska match.

Det blir 107 matcher och 23 mål. Men Egon Sundberg blir mätt på fotboll 1939:

– Jag var nöjd och inte lika motiverad längre, berättar han och fortsätter:

– Vårt lag var på nedgång, även om vi det kom fram många duktiga juniorer.

Egon vill inte ha fotbollsåren ogjorda utan säger:

– Jag kom från landet och fick se hela Sverige gratis. Det var roligt. Vi var längst uppe i norra Sverige och spelade uppvisningsmatcher och i sydligaste Sverige och spelade mot Malmö FF och Helsingborgs IF.

KAJ ANNEBRANT

En kväll kring orientering

Gästrikedrottens Historiska Förenings 19:e årsmöte i Sandvikens AIK idrottsalliansens klubblokal vid Plangatan i Sandviken 5 maj blev det samtal om orientering då och nu.

I anslutning till det visades en unik färgfilm från Hofors AIF:s Vårorientering år 1956 som Lars-Vidar Ström, Valbo, skapat med hjälp av en film, som Inga Lisa Eriksson tillsammans med maken Gustav lämnat namnuppgifter till i samtal. De två kommenterade också filmen, men det gjorde många andra också. Det var nämligen såväl lokala kändisar som rikskändisar som Inga Löwdin, Uppsala som sågs i skogen runt Hofors.

Helge Rask, vår tidigare ordförande, var en av skogs-karlarna.

Det blev också ett intressant samtal med orienterarna Bo Larsson och Bernt Wählin, Österfärnebo och Elis Åberg Kungsgården om egna och andras framgångar när det i Gästrikland var mycket livligt i skogen och många stortävlingar – och stora framgångar.

Inga Lisa gjorde sin första tävling 1948 som 15-åring och har inte slutat ännu. 1955 var Hofors AIF:aren trea individuellt i Nordisks Mästerskapen i Kolmården, och var med i guldlaget. I Norge två år senare kom hon nia

men 1959 i Danmark tog hon silverplats i individuella tävlingen.

Bo Larsson blev 1977 och 1979 världsmästare i skido-orientering, budkavle.

Han har som bäst varit VM-nia individuellt, trea i World Meeting och SM-tvåa. I hans meritlista finns även SM-guld i budkavle tillsammans med bland andra Elis Åberg.

Denne har en sjundeplats individuellt i VM och mängder av fina framgångar även som veteran i Bosse och Elis har båda del i en fjärdeplats i 10-mila för Årsunda IF år 1972.

Bernt Wählin är orienterare och stark man sedan många år som kanslichef i Österfärnebo IF.

De tre nämnda och Tommy Antman, Boxningsklubben Falken Gävle, tilldelades GHF:s förtjänstdiplom för vad de utträttat och ska utträtta för sina klubbar och för idrotten.

Ett 40-talet intresserade hade kommit till vårt senaste årsmöte.

Nils Frölander intervjuade Tommy Antman, Kaj Annbrant Inga-Lisa, Bosse, Elis, Bernt som alla bjöd på sig själva.

KAJ ANNEBRANT

1954 – ett idrottshistoriskt år

Då återupptogs nämligen idrottsutbytet med ryssarna (då Sovjetunionen) på landslagsnivå i både bandy och fotboll efter ett långt uppehåll. I fotboll hade vi mött Ryssland två gånger 1913, svensk 4-1-vinst i Moskva, och 1914, 2-2 på Stockholms Stadion.

I bandy hade Sverige besegrat S:t Petersburg (egentligen S:t Petersburger Amateur Eislauf Verein) med 5-3 i Helsingfors 1907 (men ingen landskamp).

År 1954 inbjöds sålunda Sverige, Finland och Norge till en internationell bandyturnering i Moskva. Därmed var bandyvärlden äntligen samlad. Lagen möttes i en enkeltturnering. De ryska och nordiska reglerna var inte identiska, men med kompromisser kunde turneringen genomföras.

Samtliga Sovjets matcher spelades med låg sarg längs långsidorna och två-domarsystem, övriga matcher med nordiska regler, en domare och ingen sarg.

Sensationell svensk seger i bandy

Ryssarna var självklart storfavoriter på hemmaplan. Men Sverige vann sensationellt turneringen efter 4-4 mot Finland, 4-0 mot Norge och sensationellt 2-1 mot Sovjet i avgörande matchen.

12 000 åskådare i bitande kyla på Dynamostadion såg matchen. Ryssarna tog ledningen på hörna efter tio minuter genom högerinnern Martinov. Efter 37 minuter kvitterade Tore Olsson, Karlstads-Göta och i den 43:e minuten gav Örebros Olle Sääw Sverige ledningen med 2-1.

I andra halvlek blev det inga mål trots flera chanser för de båda lagen.

Orvar Bergmark och Tore Wikner var ett "försvarsblock i särklass. Och Olle Sääw kunde knappast stoppas", kan

vi läsa i Bandyboken anno 1955. Det svenska laget i segermatchen mot Sovjet:

Yngve "Yppe" Palmqvist, Bollnäs - Orvar Bergmark, Örebro, Lasse Pihlgren, AIK, Tore Wikner, AIK, Olle Lindgren, AIK, Sture Strand, Skutskär, Martin Johansson, Bollnäs, Tore Olsson, Karlstads-Göta, Olle Sääw, Örebro, Rune Sääf, Västanfors, och Sven Lööv, Västanfors.

Idrottens Riddare – elva medlemmar

En gång i tiden var dubbelspel fotboll-bandy eller fotboll-ishockey inget ovanligt.

Det fanns spelare som lirade både fotboll, bandy och ishockey. Men inte många i landslag i alla tre stora bollsporterna. En är Sigvard "Sigge" Parling, född 1930 som spelat i Sandvikens AIK:

Djurgårdens IF (fotboll, ishockey), Lycksele IF (fotboll hösten 1957), Forsbacka IK, IFK Stockholm och IK Sirius (bandy).

Bandy: 8 A-landskamper (1950-61), 2 B-landskamper, VM-silver 1961, SM-guld med Sirius 1961, målvakt.

Fotboll: 37 A-landskamper (1954-60), 3 B-landskamper, VM-silver 1958, SM-guld 1955, 1959, halvback/mittfältare.

Ishockey: En match 1953 mot Japan. Sverige (Djurgårdens IF:s fotbollslag) på turné i Japan vann med 9-5. Sigge gjorde ett mål. Japan räknar det som landskamp, Sverige som vänskapsmatch.

Sigge är tillsammans med Orvar Bergmark, Örebro SK, unik i den svenska idrottshistorien med VM-silver i både bandy och fotboll.

KAJ ANNEBRANT

Ingo badade i Storsjön

Svenska Boxningsförbundet hade i många år träningsläger på Jernvallen i Sandviken. Ingemar Johansson var tillsammans med sex andra aktiva och åtta sparringar samt ledare där inför OS i Helsingfors alldeles föreförden till Helsingfors.

19-åriga Ingos boxarkompisar var Sören Danielsson, Harry Gunnarsson Roland Johansson, Stig Sjölin, Rolf Storm och Åke Wärmström. En av Ingos sparringar var Olle Tandberg, som i många år varit svensk boxnings affischnamn efter stora framgångar som amatör och proffs på hög nivå.

I juni 1952 pucklade Olle Tandberg på OS-hoppet Ingemar. Det blev alltså rätt hårda tag, men det var också meningen att Ingemar skulle behöva gå för fullt också på träningen. Utöver Olle var två andra proffsboxare, finländarna Yrjö Piitulainen och Sten Seitola, sparringar åt det på förhand ansett bättre tränade landslaget än någonsin.

Rikstränare Sten Suvio hade hösten 1951 med sig 17 OS-aspiranter på Jernvallen. I juni nästa år var de sju, som nästan direkt från träningslägret i Sandviken åkte till allsvaret i Helsingfors.

Det som experter tyckte talade emot unge Ingemar var hans nerver och lite osäkra humör och temperament.

"En snabbare och mer hårtslående herre får man emellertid leta efter", skrev dock en journalist.

Ingo – en stilig pojke!

Träningen inleddes varje dag med gymnastik och frukost. Efter det följde löpträning ute på de sviktande skogsstigarna vid Hedåsbadet och efterföljande bad i Storsjön.

Efter vila på rummen och salarna i idrottshallen fortsatte

träningen med boxning i upp mott ett par timmar. Ingo och de andra hann på kvällen med ett besök i Folkets Park, som unga flickor såg fram mot det.

Ingo var ju en stilig pojke.

Det har förra kommunalrådet Inga Hagström berättat för mig.

Lars Sigvard, artisten, kom i kontakt med bland andra Ingo och dennes bror Rolf, som hittade sin kärlek i Gävle och därför bodde där något år, tror Lars, var en av många yngre pojkar som cyklade till Jernvallen nästan varje dag under boxarnas träningsläger och tittade på sina idoler.

Ingo gick till OS-final men blev utan medalj då han ansågs inte vilja boxa om guld utan blev för passiv. Många år efteråt fick han dock sin OS-silvermedalj. Stilboxaren Stig Sjölin fick sin bronsmedalj redan i Helsingfors.

"Idealisk förläggning"

Logi, mat och boxningslokal i samma hus samt Tore och Greta Bysells värdskaup uppskattades också.

– Idealisk förläggning, blev överledare Sven Thoréns betyg.

Det sammanfattades i orden "nära till allt."

Det var heller inte sista gången Svenska Boxningsförbundet hade OS-läger på Jernvallen. Stig Sjölin från Värnamo var tillbaka 1956, då med bland andra Lennart Risberg och Göteborgaren Thörner Åhsman.

OS-hoppen 1972 var bland andra Ove "Jätten" Lundby, Putte Palm och Hans Thomsén, som i OS-tungvikten erövrade en bronsmedalj. Sten Berglund var då förbunds tränare.

KAJ ANNEBRANT

Sveriges Fotbollshistoriker

OCH STATISTIKER (SFS)

SFS är Svenska Fotbollförbundets officiella intresseorganisation i statistikfrågor. Föreningen bildades 1983 och svarar årligen i Fotbollsboken. SFS-medlemmar svarade för statistiken till 1980-talets praktverk "80 år med svensk fotboll" och "Allsvenskan genom tiderna" och flera SFS:are fanns även bakom SFF:s jubileumsbok 1904-2004.

Sedan 2003 utser SFS årligen medlemmar i exklusiva SFS Hall of Fame, som finns på SFS:s och Svenska Fotbollförbundets hemsidor.

Föreningens målsättning är att inhämta, sammanställa och dokumentera statistik och historia över svensk fotboll sedan starten på alla nivåer, såväl bland herrar som damer, nationellt och internationellt.

Årsavgiften är 200 kronor.

Medlemmarna får årligen fyra nummer av SFS-bulletinen, och minst en medlemsträff ordnas varje år med bland annat intressanta studiebesök. Frågesporttävlingar görs regelbundet. En i styrelsen är Örjan Westberg, bekant från Gefle Dagblad. Ordförande är Classe Bengtsson och vice ordförande Owe Fröberg.

E-post: sfs@bolletinen.se

Kontaktman:

Tommy Wahlsten, Skövde. Telefon 0705-39 80 42

Bruksanda – Laganda – Framåtanda

Det är arbetsnamnet på ett projekt om "brukslagen" och deras storhetstid från 1930-talet till fram på 1960-talet. Projektet ingår i "Bergslagssatsningen" – historia och turism – och är i stort även ett dokumentationsprojekt, delvis finansierat av Riksantikvarieämbetet.

Syftet är att dokumentera och presentera brukslagen och samspelet mellan dem, bruken och bruksorterna. Det handlar om idrottshistoria men också om brukssamhället, som skapade speciella förutsättningar för idrotten, i synnerhet lagidrotter.

Påverkades de idrottsliga resultaten av brukens respektive motgångar? Vad betydde bruksandan? Folkhemstanken? Hur såg arbetarrörelsen på de föreningar som ofta bruksledningen tagit initiativ till?

Bergslagssatsningen bedrivs med Degerfors Fotbollsmuseum som bas. Det bygger på kontakter med idrotts-historiker, lokalhistoriker bland andra ute på bruksorterna. I första etappen riktas arbetet på elitlagen i fotboll och bandy i Bergslagen, och alla med intresse för brukslagen är välkomna att delta från början.

Gerhard Jansson 070-563 91 02

e-postkulturproduktion.gj@telia.com

GHF Gratulerar!

Olympiern Folke Alnevik, I 14 IF, 90 år den 31 december

Folke Alnevik i Gävle var med och tog brons på 4x100 meter i London-OS 1948. Kvartetten Folke, Kurt Lundquist, Lars-Erik Wolfbrandt och Rune Larsson kom tvåa efter Finland i försöksheat 3 på 3.21,0.

Finalen vann USA (3.10,4) före Frankrike (3.14,8) och Sverige (3.26,0).

Finland besegrades klart, hade i finalen 3.24,8. Jamaica och Italien tvingades bryta.

Folkes tid i individuella tävlingen var 50,2 i försöken, han kom fyra i mellanheatet på 50,6. Han blev då slagen av amerikanen Mal Whitfield, jamaicanen Rodhen och brasilianaren Remos.

OS-guldet tog Arthur Wint, Jamaica, före landsmanen Herbert Mc Kenley och Whitfield, amerikanen som vann 800 meter såväl 1948 som 1952 i Helsingfors, och då före Wint.

Olympiern Walter Nyström, Sandvikens GK, 94 år 30 december

Walter kom sexa på 10 000 i Helsingfors-OS 1952. Han var fyra sekunder från bronsmedalj.

Efter OS satte han flera svenska rekord på milen, och hans 29.23,8 stod sig i 18 år. Hans tid var 1952 världens näst bästa efter tjecken Emil Zatopeks, trefaldig OS-segrare år 1952. Han och Walter skulle mötts på 25 000 meter på Norra idrottsplatsen i Sandviken samma höst. Vädret satte stopp för det.

Sigge Lindberg vann OS-brons i Paris 1924

Han föddes 1897 och avled 1977 samt var förste svensk som spelade 50 landskamper.

I Helsingborgs IF blev det 376 matcher för målvaktshjälten från Paris. Han var med i den första stora allsvenska matchen på Sandvikens idrottsplats hösten 1929, då HIF kom som Sveriges bästa lag med i stort landslagsspelare på varje plats.

SIF bjöd segt motstånd men Helsingborg vann med 5-2 efter 2-1 i halvtid och en tursam spurt. Matchen lockade 7 228 åskådare, och Sigge Lindbergs målvaktsspel imponerade. I Sandvikens Tidnings referat tycker signaturen E-r:

”Sigge Lindberg spelade inspirerat och hans år i första hand förtjänsten av segern. Ett sådant spel mellan stolparna hör verkligen till sällsyntheterna. Retfullt lugnt tog han de svåraste bollarna och det resoluta brytandet av centringarna torde han vara ensam om här i landet”.

Sigge hade 1922 fått ett proffsanbud från Arsenal efter 0-1 mot engelsmännen.

Han erbjöds 5 000 kronor om han samma kväll åkte med Arsenals trupp till London.

Men Sigge var nykär och hade ett fast jobb, men han sa som äldre:

”Om engelsmännen kunde tänkt sig att höja anbudet till 10 000 kronor kanske jag tagit chansen”

KAJ ANNEBRANT

Två SAIK:are har lämnat oss

Agne Ekström 1927-15 augusti 2008

Han ingick i Sandvikens AIK:s duktiga juniorkull 1942-1944 som vann DM. Agne var en teknisk och nickstark centerhalv, som spelade in sig i A-laget och ansågs som så lovande att han 1949 togs ut till lägret Morgondagens män, som 1949 grillades av landslagstränarna ute på Bosön.

Bland övriga spelare fanns bland andra Calle Palmér och Nacka Skoglund.

I SAIK var centerhalvplatsen vikt för Rune Pekka Pettersson och Agne fick därför endast spela nio allsvenska matcher säsongen 1954/1955.

Han debuterade i allsvenskan den 22 augusti 1954 mot Malmö FF på Jernvallen i en match som slutade 1-2. Från och med 1955 blev Arne Ekström centerhalv.

Bengt Isaksson, 76 år

Bengt Isaksson, avled 9 augusti, efter en kort tids sjukdom. Han blev 76 år och var Sandviken AIK:are från födseln. Han far och farbröder var aktiva i klubben. Bengt spelade 1954-55 allsvensk fotboll för SAIK. Han var då 22 år och yngst i laget. Två matcher var han med i.

I övrigt var han duktig handbollsspelare i det lag som kvalspelade till division II 1950.

Han var ordförande i Sandvikens AIK:s alliansstyrelse vid sin död och hade stor del i 100-årsjubileet 2001, inte minst i arbetet med boken Sandvikens AIK 100 år (1901-2001).

Han tog också stort ansvar för sektionernas arbete sedan de blev självständiga föreningar.

”SAIK och familjen kom i första hand”

Vår Lennart ”Klangen” Andersson skrev Saik:alliansstyrelsens minnesbild:

”En stor Saik:are har lämnat oss och alliansstyrelsen blir aldrig densamma.

Bengt Isaksson växte upp på Plangatan i Isakssons bageri och blev själv bagare,

Han var aktiv inom fotboll och handboll samt blev styrelseledamot i huvudstyrelsen. Bengt spelade också golf och fritidshuset i Halmstad betydde mycket för honom och familjen.

Bengt var en glädjespridare som med sin humor gjorde våra möten till positiva sammankomster. Vi ska föra hans anda vidare och alltid kämpa för vår förening.

Vi sörjer en god kamrat som det blir svårt att ersätta”.

Verksamhetsplan 2009-2010

- Idrottshistorisk information och utveckling i Gästriklands idrottsföreningar och fyra kommuner
- Samarbete med SISU och Arkiv Gävleborg för dokumentation och arkivering av idrottens historia i Gästrikland
- Verka för att ansvarig arkivarie finns i Gästriklands idrottsföreningar
- Idrottshistorisk dokumentation av föreningar och enskilda personer
- Ökning av medlemsantalet. Satsning på flera distriktsförbund och föreningar
- Utgivning av GHF-medlemsblad, 16 sidor, i april och november
- Arrangemang av idrottshistoriska idrottskaféer och träffar studieresa/studiebesök i idrottshistorisk anda för medlemmarna
- Kontakter och utbyte med idrottshistoriska organisationer. Särskilt grannlänens
- Representation vid idrottshistoriska konferenser och möten
- Arbete att i Göransson Arena skapa möjligheter att uppleva lokal idrottshistoria

Gästrikheidrottens Historiska Förening

GHF:s postgirokonto: 81 60 67-3

Bankgiro 5602-3559

Att. Kassör Curt Larsson

Lindesnäs vägen 7 D 806 28 Gävle

Tel. 070-665 61 21

e-post: curt-larsson@swipnet.se

Ordförande Nils Frölander

Nedre Bergsgatan 30 802 51 Gävle

Tel. 026-61 68 52

e-post: nils.frolander@telia.com

Sekreterare Bo Nordlund

Strömsborgsvägen 8, 802 66 Gävle.

Tel. 026-61 88 99

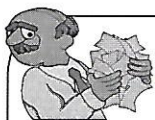
e-post: bo.nordlund@telia.com

Redaktör Mmmedlemsbladet Kaj Annebrant

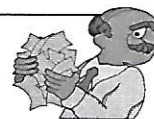
Granitvägen 24 E 752 43 Uppsala

Tel. 018-51 38 18

e-post: kaj.annebrant@telia.com



Kassörens ruta:



Våra medlemmar: Olle Åhman Årsunda, Karl-Erik Nordström Gävle, Håkan Jansson Valbo har lämnat oss i stor sorg och saknad.

Samtidigt hälsar vi våra nya medlemmar: Lennart Sköld Hofors, Dennis Norman Sandviken, Jan Grauers Gävle, Gunnar Nyberg Sandviken och Kent Björk Gävle, välkomna.

Gunnar Persson Hässelby, Kjell Söderström Ockelbo, Sven Johansson Gävle, Sune Vogt Storvik har lämnat oss av olika skäl.

Ett av skälen kan vara att man glömt lämna oss sin nya flyttadress.

Årsmötet i maj beslöts om att medlemsavgiften höjs år 2010

Förbund/företag: 200 kronor, Förening 150, enskild medlem 75 kronor/år.

Betala gärna avgiften genom bankgiro 5602-3559

Vi hoppas på lika bra stöd för att bevara allas vår Idrottshistoria framöver!

Medlemsavgifterna är vår största inkomstkälla och vi vill bli fler:

OBS! Glöm ej att skriva ditt namn och adress på talongen.

Ekonomisk redovisning per den 2009-10-31

Tillgångar:

Bank	13.510:29
PlusGiro	17.665:58
Kassa	0:00
Summa:	31.175:87

Skulder:

Balanserat resultat	31.175:87
Skulder	0:00
Summa:	31.175:87

Vi har ett fåtal kvar av boken Gästriklands Idrottsförbund 100 år
Pris endast 150 kr

Har du inte boken hemma och är intresserad. Kontakta styrelsen!